

HACI ÖMER HÜDÂYÎ BABA VE DÎVANI (4)

(...dünden devam)

Halifesi Hacı Muharrem Efendi onu şöyle anlatıyor:

Dünyadan el çekmekte, Hakk'a muhtacolmakta, her şeyden soyulup yalnız Hak ile kalmakta ve Hak'tan başka bir varlık görmemekte zamanının biriciği idi. Beşerliğini yok bilmede ve sadece Hakkın varlığını görmekte, Haktan başka varlık tanımamakta döneminin teki idi. O kadar yüksek vasıflara ve mânevi hallere sahipti ki daima Hakk'ın huzurunda bulunur ve sürekli Hak aşkıyla sarhoş görünürdü. Ne kadar kendilerinin sohbetinde bulunmuşsam ve ne kadar habersiz olarak kendilerini ziyaret etmişsem o sultanı murâkabe halinde bulmuş, sonsuz feyizleriyle sarhoş olarak hayret içinde kalmışımıdır. Daima namazda oturur gibi dizleri üzerine, Arapgir'e yönelik olarak oturduğunu görmüşümdür. Her an büyük müşidini, ayna gibi karşısına almış ve böylece yetenek kazanıp Şeyhinde yok olmuş bulunduğunu duymuşumdur. Büyük müşidinin hırkasını da giydiğinden bazen diğer vasıfları da aynen şeyhe benzer, bir anda kendi asıl sıfatında, diğer anda da Büyük Müşidinin şekil ve suretinde görünürdü. Ve daha garip, olağanüstü ve heybetli sıfatlara bürünürdü.

Özetle: Meleklik sıfatlarını kazandığından, insanın kavrayamayacağı olağanüstü bazı haller oluşurdu ki görenleri hayret içinde bırakırdı. Çünkü kutsal sıfatları o kadar arılık ve inceliğe ulaşmıştı ki âşıkları o kutsal sıfatlı zatı nurdan mücessem latîf bir kişi görürdü. Zamanın insanları grup grup devletlinin ziyaretlerine gelir ve onun velilik kadehinden bir yudum olsun içmeğe koşar, hatta gayri Müslimler bile o hakikat çeşmesinden içmek isterlerdi. Böyle olağanüstü halleri görülüp ünü yayıldıkça her gün büyük bir topluluk gelir ve bunlar içinde nice kimseler çalışarak Hakka kavuşurdu. Bu neş'e tadıldıkça okyanus gibi feyizler coşmuş, müritlerin sayısı seksen doksan bini geçmiş ve İlâhî zikirler ve sonsuz feyizler o kadar yayılmıştı ki nereden geçse bir zikir sesi duyulur ve bir nisbet kokusu koklanır olmuştu.

Parmakla gösterilen o zatın yaratılışı gayet gökçek ve ölçülü idi. Şöyle ki: Orta boylu olup cemaat içinde seçkin ve heybetli olurdu. Yüzü değirmi ve güzeldi. Temiz bedeni esasında etli olup zât tecellisine eriştiğinden eti gitmiş idiyse de yine etli görünürdü. Benzi beyaz olup biraz bal rengine çalardı. Gözleri siyah olup bakışları gayet cazip ve güçlü idi. Sakalı ak ve uzunca idi. Ak ve üç örüklü saçları, sağ ve sol memelerine kadar sarkardı.

(devamı yarın..)

